

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ การใช้ภาษาสื่อสารจะต้องมีความชัดเจนทั้งการเขียนและการพูด การสื่อสารด้วยการพูดนั้น ถ้าออกเสียงถูกต้องชัดเจนก็จะสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจน จะสื่อความหมายผิดเช่น “ขวา” กับ “ฝา” “ครู” กับ “อุ” มีความหมายต่างกันมาก

การออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษานั้นมีปัญหาากพอสมควร โดยเฉพาะพยัญชนะประสมที่เป็นคำควบกล้ำ 15 แบบในภาษาไทยคือ กร กล กว ขร ขล ขว คร คล กว ตร พร พล ปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงที่ยากกว่าคำที่ไม่มีพยัญชนะเป็นอักษรควบ การที่ไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงได้ถูกต้อง เมื่อเกิดความเคยชินก็พอใจที่จะออกเสียงตามสบาย การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว การรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ การใช้ภาษาต่างประเทศปะปนในภาษาไทย คำนิยมในกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ที่พูดเสียงเพี้ยน การเลียนแบบภาษาคารา นักร้อง มีอิทธิพลต่อการเสียงภาษาไทยอย่างยิ่ง

เปลื้อง ณ นคร ได้ให้ความเห็นว่า “ภาษาขยายตัวอย่างรวดเร็วเกิดมีคำสแลง แปลก ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เสียงพูดก็เพี้ยนไป เช่น พวกคำควบกล้ำ ร-ล เป็นต้น” (เปลื้อง ณ นคร 2518 : 38)

ปัญหาการใช้ภาษาไทยดังกล่าวเป็นที่รับทราบและน่าเป็นห่วงมาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชปรารภเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเมื่อครั้งเสด็จ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ว่า ... “ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบ้านเมือง ขอให้ร่วมมือกัน รักษามาตรฐานของภาษาไทยไว้อย่าให้ทรุดโทรม...” โดยเฉพาะการออกเสียง มีพระราชปรารภ นั้นว่า “... ปัญหาการออกเสียงเป็นอันครายอย่างยิ่ง ...” และ “...ต้องรักษาให้บริสุทธิ์ ในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน ...” (คณะอักษรศาสตร์ 2504:5)

การแก้ไขปัญหาคำควบกล้ำที่ไม่ถูกต้องนั้น สามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกออกเสียงอย่างถูกวิธี ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหานี้กับผู้เรียน ดังที่ประเสริฐ เขยชิด ได้กล่าวไว้ว่า “ปัญหาคำควบกล้ำไม่ชัดเจนนี้สามารถแก้ไขได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และสม่ำเสมอ ฉะนั้นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้อุปกรณ์จะให้นักเรียนใช้ได้ถูกต้อง และเกิดความชำนาญ ครูที่สอนไม่ควรปล่อยปละละเลยควรฝึกนักเรียนมาตั้งแต่ต้น ๆ (ประเสริฐ เขยชิด 2518:5) ซึ่งสอดคล้องกับฐะปะนีย์ นาครทรรพ ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า “อันที่จริงการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนไปเช่นนี้ เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ด้วยการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและฝึกบ่อย ๆ จนได้ผล” (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ 2539:57-58)

ปัญหาคำควบกล้ำไม่ชัดเจนนี้ ต้องแก้ไขด้วยวิธีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงอย่างถูกวิธี และครูควรเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหานี้

จากสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาคำควบกล้ำดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา รวมแล้วเป็นเวลา 20 ปี ได้พบปัญหาดังกล่าว ทั้งทางตรงและจากผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนครู ผู้วิจัยจึงศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ โดยสร้างและใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักศึกษา ก่อน และหลังการใช้แบบฝึก

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอบเขตของการวิจัย

1) คำควบกล้ำที่ใช้ในแบบฝึกและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ได้มาจากการคัดเลือกคำจากหนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 จำนวน 150 คำ

2) เสียงควบกล้ำที่ใช้มี 15 เสียงคือ กร กล กว ขร ชล ชว คร คล คว ตร ปร ปล ผล พร พล

3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพูดเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องมากที่สุดของนักศึกษาที่เรียนวิชาการพูดเพื่อการสื่อสาร

4) ตัวแปรที่ศึกษา

4.1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึก

4.2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว มีทั้งหมด 15 เสียง ได้แก่ กร กล กว ขร ขล ขว คร คล คว ตร ปร ปล ผล พร พล

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การพูดเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547

แบบทดสอบ หมายถึง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองที่มีคำควบกล้ำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบก่อนและหลังการฝึก จำนวน 4 แบบทดสอบ

แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 25 แบบฝึก

คะแนนความก้าวหน้า หมายถึง คะแนนที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกซึ่งได้มาจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการศึกษาคั้งนี้จะได้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ที่นำไปใช้ฝึกเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ